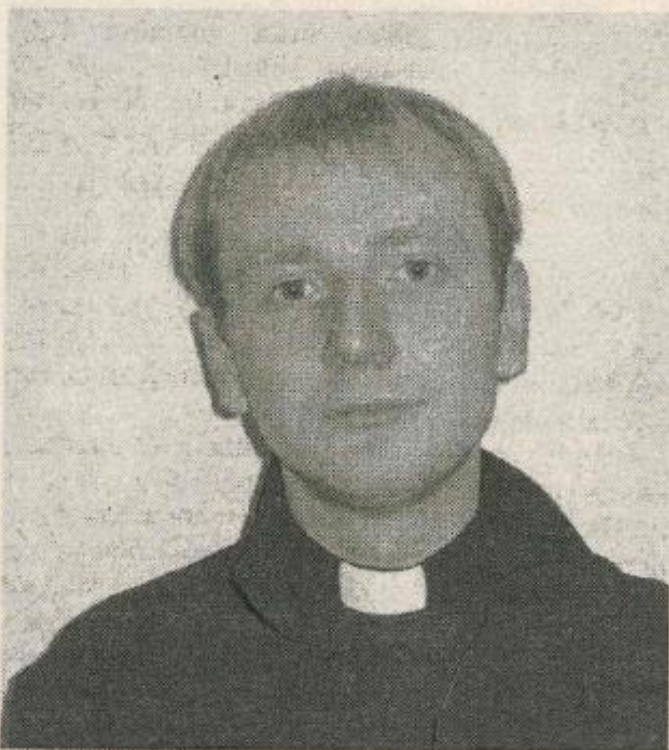

Jēzus – Pestītājs arī mūsdienu cilvēkam

Juris Zarāns, Aglonas bazīlikas draudzes vikārs

Dziedināšanas, ko veic Jēzus evaņģēlijā, ir zīmes tam, ka Dieva valstība ir atnākusi. Bībelē skaidri atklājas tas, ka cilvēks ir vienota būtne: viņš ir dvēsele un miesa. Ja dvēseles dziļumos cilvēks ir slims grēka dēļ, ja attiecības ar Dievu ir sabojātas, tad arī cilvēka psihe un miesa ir ievainota. Bībelē mēs arī atklājam, ka cilvēks ir sociāla būtne, ka eksistē, veidojot attiecības ar citiem cilvēkiem. Tādēļ, kad nāk Mesija atbrīvot un glābt cilvēku, cilvēks tiek skarts visas savas būtības dimensijās: garīgajā, psihiskajā, fiziskajā un sociālajā. Jēzus sludina grēku piedošanu, reizē sludinot pilnīgu cilvēka atbrīvošanu (sal. Lk 4,18–19).

Kā mūsdienu cilvēks var uztvert Kristu kā Pestītāju un glābēju? Cilvēku bieži vien nomāc milzīga vainas sajūta, bet tikai retu reizi viņam ir īsta grēka apziņa. Viņš saprot, ka ir kādam darījis pāri, bet viņam grūti pieņemt to, ka grēkojot viņš ir ievainojis savas dvēseles būtību un aizskāris attiecības ar Dievu. Lai mūsdienu cilvēks varētu vieglāk saprast, ka Jēzus ir viņa Pestītājs, Baznīcai īpaši jāsludina mūsdienu cilvēkam atbrīvošanas evaņģēlijs pilnībā, atklājot viņam, ka Kristus

atbrīvošana skar arī viņa psihisko, fizisko un sociālo dimensiju.

Ja mūsdienu cilvēkam vairs nav skaidras apziņas par grēku, viņu tomēr nomāc slimīga vainas sajūta. Latvijā iedzīvotājam ir arvien grūtāk atrast savu vietu sabiedrībā, to nosaka izglītība, spējas un iespējas. Pasaule šķiet kā Goliāts, kura priekšā cilvēks jūtas kā mazais Dāvids. Šāda spriedze ievaino cilvēka psihi un rada traumas, rodas vai nu depresija vai slimīga rosība.

Šim ievainotajam cilvēkam, kuram jāveido sirdsapziņa un jāārstē psihe, ir jāsludina atbrīvošanas evaņģēlijs. Baznīcai ir jāatklāj mūsdienu cilvēkam, ka Kristus, kas īpaši darbojas Grēksūdzes un Slimnieku svaidīšanas sakramentā, dziedina visu cilvēku. Tas nenozīmē, ka būtu jāatsakās no zinātnes pakalpojumiem – Radītājs cilvēkam ir devis spējas pārvaldīt dabu.

Nav jādoma, ka Kristus tiešā veidā izdziedinās visus slimos, – tāpat kā pirmajā gadsimtā, arī mūsdienās ārkārtējās dziedināšanas ir īpaša Kristus žēlsirdības izpausme, tā ir zīme Dieva valstības atnākšanai.

Mums, visiem kristītajiem, jāpalīdz mūsdienu ievainotajam cilvēkam atklāt to, ka Kristus patiešām ir viņa Pestītājs, pat ja ievainotais cilvēks pagaidām ilgojas tikai pēc psihiskās un fiziskās veselības. Tāpat kā pirmajā gadsimtā Palestīnas iedzīvotājiem Jēzus sludināja Dieva valstības atnākšanu, dziedinot slimos un izdzenot ļaunos garus, arī mūsdienās Baznīca atklāj cilvēkam, kā Kristus var viņu dziedināt psihosomatiski, vienlaikus respektējot arī zinātnes neatņemamo lomu. Tas var būt ceļš, kas palīdzēs mūsdienu cilvēkam pakāpeniski nonākt pie pilnīgas izpratnes par pestīšanu un personiski pieņemt Kristu kā savu pestītāju.

Kristus cilvēkiem palīdz saprast, ka ļaunuma dziļākās saknes – slimības – ir meklējamas sabojātās attiecībās ar Dievu – grēkā, kuru Viņš ir nācis uzvarēt:

«Lai jūs zinātu, ka Cilvēka Dēlam ir vara virs zemes grēkus piedot,» Viņš sacīja paralizētajam, «es tev saku: celies, ņem savu gultu un ej savās mājās!» (Mk 2,10–11.).